

În acest moment de înaltă sărbătoare pentru obștea noastră și pentru întreaga spiritualitate românească, în acest moment când ne emoționăm și ne mindrim, gândindu-ne la cei 75 de ani pe care eu demnitare și hărămie, cu pasiune și răspundere, i-a străbătut obștea noastră, înzeștrind poporul și tezaurul său spiritual cu creații nepieritoare, monumente ale sufletului românesc și ale Omului, gândurile și sentimentele noastre, ale tuturor scriitorilor, fără deosebire de naționalitate, se îndreaptă către dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, mulțumindu-vă din adîncul inimilor pentru ctitoria de suflet pe care o realizați în țara noastră, pentru dragostea înaltă pe care o purtați literelor

---

România

Luna iunie a rechemat în conștiințele noastre mari idei și, în consecință, mari fapte din istoria poporului nostru. Nu este exagerat să spunem că aceste evenimente, avînd, fiecare, o însemnătate istorică de nelăgăduit, revin în fața ochilor noștri parcă pentru a redesea, adăugîndu-i tonuri și lumini proaspete, cu întemeiate înțelesuri profunde, portretul pe care pictorul Constantin Daniel Rosenthal îl dăruise României revoluționare în acele zile, dintre care cea dintîi, în Țara Românească, a fost 11 iunie 1848, cînd s-a dat citire Proclamației de la Islaz. Tot în această lună se împlinesc 50 de ani de la înființarea, din inițiativa comuniștilor români, care printre primii în lume sesizaseră pericolul ascensiunii fascismului, a Comitetului Național Antifascist, organizație de luptă întru apărarea democrației, independenței și suveranității, din conducerea căruia, potrivit indicațiilor secretariatului C.C. al P.C.R., făcea parte și tinărul, neînfricatul comunist Nicolae Ceaușescu ; precum și 35 de ani de la naționalizarea principalelor mijloace de producție, act revoluționar semnificînd abolirea orînduirii burgheze și începerea edificării societății socialiste. De la plenara C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982 nu a trecut decît un an, dar de pe acum putem afirma că documentele de partid adoptate atunci orientează realist și fecund, în spiritul Congresului al IX-lea, spre țelul visat, întreaga viață politică, economică și socială a României.

Reunite sub acolada acestui Cireșar, toate evenimentele amintite sînt componente esențiale ale tabloului României revoluționare de azi.

Definindu-se ca un moment de referință în viața partidului nostru, Plenara C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982 a relevat îndeosebi excepționala valoare teoretică și practică a Expunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu : „Cu privire la stadiul actual al edificării socialismului în țara noastră, la problemele teoretice, ideologice și activitatea politică, educativă a partidului”, adoptată ca document programatic al Conferinței Naționale a partidului care a avut loc la finele anului trecut și ca parte integrantă a Programului partidului. Această Expunere se situează printre acele pline de măreție și totodată penetrante analize care, cu trecerea vremii, devin, fără doar și poate, obiect de studiu și repere sigure în gîndirea și practica socială, instrumente de orientare politică și ideologică. Axîndu-se pe cercetarea și interpretarea științifică a epocii contemporane în datele ei reale, secretarul general al partidului nostru a enunțat teze cutezătoare, întru totul verificate de viață, privind : raportul dialectic dintre existența socială și conștiința socială ; cunoașterea contradicțiilor proprii societății noastre și a acelora ale lumii contemporane, adoptarea, în vederea depășirii lor, a acelor metode și mijloace cu adevărat adecvate ; înțelegerea proprietății socialiste nu ca proprietate de stat, ci ca proprietate colectivă a producătorilor de bunuri materiale și spirituale, a întregului popor ; problematica aprofundării democrației socialiste, a autoconducerii, a noului mecanism economico-financiar ; stabilirea modalităților de apărare a păcii și de instituire a unei noi ordini economice internaționale, a unor relații de echitate, înțelegere și colaborare între popoare.

Limpezind într-un mod original viziunea comunistă despre om și destinul lui, Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu a amplificat perspectiva umanismului socialist românesc, deschisă de istoricul Congres al IX-lea, perspectivă de pe acum

din patria noastră, pentru increderea față de cei care s-au dăruit uneia dintre cele mai frumoase și mai nobile îndeletniciri ale lumii : cîntarea omului, înălțarea lui spre lumină, înscăunarea lui ca proprietar al frumuseților, pentru a păzi frumusețea și veșnicia ei.

PARTICIPANȚII LA ADUNAREA OMAGIALĂ CONSACRATĂ
SĂRBĂTORIRII A 75 DE ANI DE LA CREAREA SOCIETĂȚII
SCRIITORILOR ROMÂNI

revoluționară

ireversibilă și care nu poate fi despărțită de apărarea demnității umane, de aptitudinea de a ne împotrivi forțelor negative, de voința de a ne afirma pe planeta noastră ca națiune liberă, independentă, suverană, egală în drepturi cu celelalte națiuni, și ca oameni liberi, constructori conștiinței al noii orinduirii. Spiritul revoluționar, atribut fundamental al omului nou, este aceea sămînță capabilă să incolțească în idei și fapte avînd o supremă valoare morală : cea comunistă, a statornicirii unor relații umane între oameni. Spiritul revoluționar dă noblețe omului nou, este — în același timp — factorul care-l pregătește pentru continuu scrutata zare, dintr-un unghi ferm și sigur, a comunismului.

Evident, Expunerea a avut darul de a spori atît spiritul de răspundere al întregului popor în înfăptuirea neclintită a Programului partidului, cit și înțelegerea etapelor istorice pe care o străbatem, secretarul general al partidului subliniind că „am dat formularea «multilateral dezvoltată» societății noastre viitoare pentru a nu se crea neînțelegeri, pentru a nu se lăsa loc neglijării vreunei laturi a activității, pentru a nu se trage concluzia că, vorbind de societatea socialistă dezvoltată, ne-am referi numai, sau mai cu seamă, la dezvoltarea bazei materiale”.

De la acest portret al României revoluționare de azi, evident sumar, incomplet schițat aici, să ne întorcem cu 135 de ani în urmă, la marea mișcare socială și națională care s-a desfășurat, în toate Țările Românești, punînd în lumină, cu o forță de care a luat cunoștință întreaga Europă, unitatea poporului român, unitate etnică, istorică, economică, teritorială, de limbă și conștiință. Revoluția de la 1848 i-a ajutat pe români să devină un popor și pentru sine. Punînd în lumină tocmai această idee, în studiul său Mersul revoluției în istoria românilor, Nicolae Bălcescu scria : „Revoluția română de la 1848 n-a fost un fenomen neregulat, efemer, fără trecut și viitor, fără altă cauză decît voința întîmplătoare a unei minorități sau mișcarea generală europeană. Revoluția generală fu ocazia, iar nu cauza revoluției române. Cauza ei se pierde în negura veacurilor”. De fapt, chiar formulările Proclamației de la Islaz sună răspicat : „Poporul român, după vechile sale drepturi, voiește...” Revoluționarii de la 1848 cereau, în numele poporului român, ca acesta să-și redobîndească demnitatea de a avea, pe teritoriul său firesc, o patrie unică, indivizibilă.

Nu întîmplător, după aproape douăsprezece decenii, cînd la cîrma partidului nostru a venit, cu luminatul său patriotism, tovarășul Nicolae Ceaușescu, partidul a înscris în cel mai important document al său, „Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism”, adevărul că poporul român de azi este urmașul celor care au locuit, în urmă cu două mii de ani, teritoriul aproximativ identic cu cel de azi, numit, după numele primilor noștri strămoși, Dacia. Nu întîmplător, după venirea în fruntea țării a tovarășului Nicolae Ceaușescu, tricolorul, care este opera revoluționarilor de la 1848, și-a recăpătat întreaga demnitate, activitatea revoluționară a partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, evidențiind cu prisosință unitatea deplină între partid și țară, între partid și națiune. Aceste punți peste veac, refăcute cu o neobosită conveniență de către partidul nostru comunist, ne spun că România revoluționară — care a trăit una dintre marile clipe ale deșteptării națio-

nale, în urmă de 135 de ani — acum se află, o sperăm din toată inima, în pragul realizării idealului ei despre sine

Dacă în iunie 1848 poporul se redescoperea, ca la lumina unul fulger, în întregimea lui, ca identitate națională, la 11 iunie 1948, partidul comunist impunea, în numele fericirii aceluiași popor, rezolvarea unei arzătoare necesități istorice: naționalizarea principalelor mijloace de producție, adică trecerea lor în proprietatea întregii națiuni. Înfăptuit de forul legislativ suprem al țării, actul cu profunde implicații revoluționare al naționalizării a deschis un drum sigur și sănătos forțelor populare, care, călăuzite de partid, au trecut la făurirea economiei socialiste unitare, la crearea bazei tehnice și materiale proprii noii orinduri, la instituirea și dezvoltarea relațiilor de tip socialist. Ca urmare a naționalizării, s-au putut pune în practică industrializarea socialistă, reorganizarea socialistă și dezvoltarea agriculturii, s-a înfăptuit creșterea continuă a nivelului de trai material și spiritual.

Definitiv, pentru perioada care a urmat Congresului al IX-lea, a fost preocuparea stăruitoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu de a menține totdeauna viu spiritul creator revoluționar.

Noi dovezi în acest sens, noi manifestări ale luminatului patriotism socialist au fost și alte două evenimente deosebite pe care le-am trăit cu toții recent, la finele lunii iunie a acestui an. Plenara C.C. al P.C.R. din 29—30 iunie 1983 a adoptat, din inițiativa secretarului general al partidului, Programul privind aplicarea fermă a principiilor autoconducerii muncitorești și autogestunii, perfecționarea mecanismului economico-financiar, a sistemului de retribuire a muncii și creșterea retribuției în eina actual, precum și Programul privind conservarea și ameliorarea principalei avuții naționale, pământul, program însemnând, în acest deceniu, cel mai grandios efort material și uman de investiții din întreaga istorie a României. Aceste programe, izvorâte din cunoașterea profundă a problemelor și contradicțiilor perioadei pe care o traversăm, indicind magistral soluțiile acestora, sint de natură să mobilizeze în continuare, pe o treaptă superioară, efortul constructiv, eroic, al întregului popor, și reprezintă, totodată, generoase surse de inspirație pentru toți slujitorii literaturii și artelor. Tot în aceste zile, a avut loc memorabila sărbătorire a împlinirii a 75 de ani de la crearea „Societății scriitorilor români”, sărbătorire onorată de Mesajul adresat de conducătorul partidului și statului scriitorilor din patria noastră. Felicitările exprimate cu acest prilej, înalta recunoaștere a rolului cărturarilor patrioți, care întotdeauna, indiferent de naționalitate, au servit aspirațiile poporului, cauza sa națională și socială, minunatele orientări, indicații și îndemnuri cuprinse în Mesaj constituie un excepțional stimulent, menit să sporească participarea făuritorilor de frumos la îmbogățirea tezaurului spiritual național, a patrimoniului culturii universale.

Avintul politic determinat de Congresul al IX-lea a generat o veritabilă renaștere națională pe coordonatele conștiinței socialiste, sporirea forțelor creatoare materiale și spirituale ale României. Conferințele naționale și congresele care au urmat au dezvoltat și îmbogățit cu o deplină consecvență spiritul Congresului al IX-lea. Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 1—2 iunie 1982 ne călăuzește în anii care ne despart de acest final de secol, acest sfârșit de mileniu. Din spiritul Congresului al IX-lea s-a născut spiritul revoluționar al Expunerii din iunie 1982. Din spiritul Congresului al IX-lea s-a născut minunata Românie revoluționară de azi. Congresul al IX-lea, continuat magistral de Programul partidului adoptat de Congresul al XI-lea, de Expunerea din iunie 1982, de documentele pleanrei din iunie 1983, ca și de atâtea alte memorabile documente ale partidului nostru, inspiră gândirea și faptele noastre, al căror țel este marea emancipare năzuită dintotdeauna, aceea pe care o visa Nicolae Bălcescu : „a mîntui poporul prin popor“.

